

سیاست‌گذاری در شبکه الجزیره

● طاهره خانی
پژوهشگر

این موضوع موجبات انتقاد شدید آمریکا را فراهم آورد. آمریکا معتقد بود که این شبکه اقدام به تبلیغ به نفع تروریست‌ها کرده است؛ و به این ترتیب الجزیره یک شبکه مطرح در جهان شد.

تأثیر شبکه الجزیره بر فضای رسانه‌ای جهان

بحران‌های پی در پی جهانی و درگیری‌های آمریکا و غرب در افغانستان و عراق برای الجزیره آزمونی بود که از پوشش آنها سریاند برآید، چرا که در خلاصه رسانه‌ای منطقه‌ای و هژمونی گسترده رسانه‌هایی چون CNN آمریکا و BBC انگلیس، تنها این شبکه عربی بود که می‌توانست از منظری دیگر اخبار و اطلاعات را به مخاطبان ارائه دهد. برخی محققان و کارشناسان رسانه‌ای معتقدند نگاه الجزیره به تحولات جهانی نگاه جنوبی است؛ نگاه یک پایتخت غربی به خبر نیست. شاید بتوان گفت نگاهی است چندجانبه از درون و برون و شاید بتوان آن را میانگین نگاه مرآکر پخش الجزیره، یعنی دوچه، کوala مپور، لندن و واشنگتن داشت. درحال حاضر الجزیره الگویی شده است برای بسیاری از کشورها که می‌کوشند برای خود تلویزیون عربی ایجاد کنند، از جمله فرانسه و روسیه که شبکه‌های تلویزیونی به زبان عربی و انگلیسی به راه انداخته‌اند. این نخستین بار بود که رسانه‌ای از جهان دوم به گونه‌ای نسبتاً هوشمند و حرفه‌ای رسانه‌های غربی را به زبان خودشان با پرسش‌هایی اساسی رو به رو ساخته است، پرسش‌هایی که به

تاریخچه الجزیره

تا سال ۱۹۹۶ تنها شبکه عمده عربی زبان، شبکه تلویزیونی BBC عربی بود که پخش آن بر عهده شرکت عربستانی اوربیت بود. اما این شبکه در ۲۴ آوریل این سال با پخش فیلمی مستند در نقد دستگاه قضایی عربستان، خشم نظام حاکم بر عربستان را برانگیخت: صحنه جلادی شمشیریه دست که در میدانی سر مردم را از تنفس جدا می‌کند. البته صحنه جدا شدن سر دیده نشد، اما پخش این صحنه بهانه‌ای شد تا قرارداد اوربیت با BBC لغو و به ۱۸ ماه فعالیت BBC عربی خاتمه داده شود.

کارمندان و مسئولان این شبکه که در واقع از زیده‌ترین‌ها در حیطه مسؤولیت‌های کاری خود بودند با توافق مالی مسئولان عربستان و قطر به ارزش بیش از ۱۵۰ میلیون دلار منی بر انتقال آنان به یک شبکه تلویزیونی به مرکزیت قطر به این کشور منتقل شدند و به این ترتیب دولت عربستان این شبکه را فروخت و شبکه الجزیره در قطر متولد شد.

شبکه خبری الجزیره با داشتن حدود ۳۰ اداره و ده‌ها خبرنگار اخبار اقصی نقاط دنیا را پوشش می‌دهد. اولین توجه مهم در غرب به سوی شبکه خبری الجزیره پس از حادث ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ صورت گرفت؛ زمانی که این شبکه سخنانی از اسماعیل بن لادن و سلیمان ابوغیث دو رهبر ارشد القاعده پخش کرد که از حملات ۱۱ سپتامبر دفاع و آنها را توجیه می‌کردند.

از نظر مالی مستقل شود که در این راه با شکست مواجه شد. به این ترتیب باز هم از کمک های امیر قطر استفاده شد و او موافقت کرد هر سال مبلغی بالغ بر ۳۰ میلیون دلار به این شبکه کمک کند. از جمله دیگر منابع درآمدی این شبکه عبارتند از: پخش آگهی های تبلیغاتی، مبالغ دریافتی از مشترکان و فروش فیلم های کوتاه خبری در سال ۲۰۰۰ میلادی. درآمد حاصل از آگهی های تبلیغاتی ۴۰٪ درآمد کل شبکه را شامل می شد.

انتقادها

در ۱۰ مه ۲۰۰۲، وزیر اطلاع رسانی بحرین، نبیل العمر، فعالیت الجزیره در بحرین را به دلیل طرفداری الجزیره از اسرائیل و دشمنی با بحرین ممنوع اعلام کرد. در پنج سپتامبر ۲۰۰۳ تیسیر علوی، خبرنگار ارشد الجزیره، به اتهام همکاری با القاعده در اسپانیا دستگیر شد.

در سال ۲۰۰۱ در بی پخش تصاویر اختصاصی الجزیره از اسامه بن لادن و سلیمان ابوغیث، رهبران القاعده، که حملات ۱۱ سپتامبر را به آنها نسبت می دهند، دولت آمریکا فشار سیاسی به الجزیره را افزایش داد و آن را به نفع ترویست ها متهم کرد. البته سیاری از شبکه های آمریکایی همان تصاویر را بارها و بارها پخش کردند اما CNN مجبور شد ارتباط حرفه ای اش را به طور کامل با الجزیره قطع کند.

در ۲۵ مارس ۲۰۰۳ دولت آمریکا فعالیت دو تن از خبرنگاران اقتصادی الجزیره را که در بازار بورس نیویورک مستقر بودند غدغن اعلام کرد. سخنگوی بازار بورس نیویورک دلیل این اتهام را تدابیر امنیتی عنوان کرد و افزواد از این پس فقط به خبرنگارانی که در انعکاس اخبار اقتصادی دارای حسن مسئولیت باشند اجازه فعالیت داده خواهد شد. او ارتباط لغو ویزای خبرنگاران الجزیره با نحوه اطلاع رسانی الجزیره در جنگ عراق را تکذیب کرد. در ۳۰ ژانویه ۲۰۰۵، استیون وايزمن، خبرنگار یهودی نیویورک تایمز، گزارش داد که دولت قطر تحت فشارهای دولت جرج بوش قصد فروش قریب الوقوع شبکه الجزیره را دارد. الجزیره تهابشبکه ای از کشورهای عربی است که در اسرائیل

هرچند الجزیره ادعا می کند مستقل ترین شبکه خبری منطقه به شدت اقتصادی به شمار می رود، اما وابستگی شدید الجزیره به کمک های مالی امیر قطر، این ادعا را تا حدی منتفی ساخته است.

شناخت مسئله تعوه نگاه و شیوه بیان بر می گردد. و این امر به اعتقاد کارشناسان بر شیوه کار حرفه ای ترین رسانه ها و حتی BBC گذاشته است.

راه اندازی شبکه انگلیسی زبان الجزیره نیز در همین راستا قابل ارزیابی است. ۷۰۰ نیروی انسانی، ۲۰ دفتر نمایندگی در اقصی نقاط عالم، پخش با کیفیت بالا برای آنکه این شبکه بتواند در زمینه فناوری نیز به رقبات پیروز باشد، نشانه هایی از این موضوع است که این شبکه قصد دارد عامل تعادل در برابر دو شبکه CNN آمریکایی و BBC انگلیسی شود. نیکل پارسونز، مدیر شبکه الجزیره می گوید:

«الجزیره بین المللی بی تردید برنامه هایی خود را همزنان با جشن دهالگی خواهد بزرگتر آغاز نمود. این اقدام یک شرط بندی دشوار بر روی عرصه های است که قبل از سختی اشغال شده است.»

پارسونز با تکیه بر ابتکار و نوآوری، رؤیای برتری جهانی BBC توانایی اش را اثبات کند. هم اکنون الجزیره هشت شبکه دارد که اخبار، ورزش، مستند، طبیعت و کودکان از مهم ترین آنهاست.

الجزیره با ایجاد شبکه انگلیسی زبان، رسانه های غربی را دست کم در زمینه مسائل جهانی به چالش کشیده است و می کوشد در میان انگلیسی دانان در شرق و جنوب دستور خبر روز را تعیین کند. در مدتی کوتاه این شبکه توانسته به جاهایی در میانمار، زیمبابوه، کنگو و یمن وارد شود که تلویزیون های غربی اجازه راه یابی به آنها را ندارند.

تأثیرات منطقه ای

بعد از ظهر شبکه الجزیره سه شبکه عربی دیگر پا به عرصه رسانه گذاشتند: العربیه (عربستان) العالم و کوثر (ایران) و المغار (لبنان). حضور الجزیره در منطقه باعث شده است که تلویزیون های کشورهای عربی در زمینه اخبار داخلی مجبور شوند به جای سکوت مرسوم خبری به امور جاری و سیاسی پیروزند، خبر و مصاحبه زنده داشته باشند و دست کم به این ظاهر کنند که اخبار داخلی خود را پوشش دهند. چرا که در غیرایران صورت مردم کشورهایی با توجه به تعدد رسانه های جهان وجود دیگر خواهند رفت. اعتقاد نسبتاً گسترده ای وجود دارد که ساکنان جهان عرب اخبار و اطلاعات اندک و غیرمعبری از حکومت ها و رسانه های ملی و محلی شان دریافت می دارند. بسیاری از مردم جهان عرب الجزیره را منبع قابل اعتماد و مطمئن برای کسب خبر و اطلاعات موثق می دانند. بنا بر همین ذهنیت است که این شبکه پرینتهای شبکه خبری در خاورمیانه محسوب می شود.

منابع مالی الجزیره

هرچند الجزیره ادعا می کند مستقل ترین شبکه خبری منطقه به شمار می رود، اما وابستگی شدید الجزیره به کمک های مالی امیر قطر، این ادعا را تا حدی منتفی ساخته است. الجزیره با مبلغ اولیه امیر قطر بر خرید این شبکه از عربستان (۱۵۰ میلیون دلار) کار خود را آغاز کرد. این شبکه تصمیم داشت تا پنج سال بعد یعنی سال ۲۰۰۱ با جذب آگهی ها و پیام های تبلیغاتی

گردید.

توهین به علمای شیعی همچون آیت الله سیستانی، و پخش گزارش‌های مخرب متعدد در مورد جزایر سه گانه خلیج فارس از جمله موارد دیگر ضدایرانی این شبکه بوده است.

با توجه به آنچه در این گزارش تحقیقاتی آمده است، روند سیاستگذاری در شبکه **الجزیره** به هیچ وجه مستقل و بر اساس جریان آزاد اطلاعات نیست. هرچند این شبکه ادعا می‌کند که مستقل است اما وابستگی شدید آن به کمک‌های مالی امیر قطر و همچنین تفکر شدید پان عربیسم، در ذهن مسئولان و طراحان برنامه‌های این شبکه تلویزیونی تردیدها را درباره اهداف و شعارهای مدیران این شبکه پرورانده است.

مدیر کل این شبکه خبری، شیخ حمد بن تمار الثانی، از منسوبان دور امیر قطر است. می‌توان گفت **الجزیره** نه تنها مستقل نیست بلکه تابع سیاست‌ها و اعمال نفوذ خانواده سرمایه دار امیر قطر است و این امر باعث می‌شود خارج از چارچوب رسانه‌ای و قوانین خاص آن فقط در پی منافع مدیران و مراجع ذی صلاح این شبکه در منطقه و خارج از منطقه باشد.

مثالاً قطر همیشه با عربستان اختلاف مرزی داشته و در دهه ۹۰ این اختلاف اوج گرفت. در آن زمان رابطه ایران و عربستان با تنشی‌هایی در مورد کشتار حاجاج ایرانی روبه رو بود، ولی نزدیکی دولت قطر به ایران، فضای مناسبی را در دو کشور ایجاد کرد. پس از اینکه دولت ایران در اوایل دوره ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی در زمان آقای خاتمی سیاست ارتباط قطر را پی گرفت و این رابطه ارتقا پیدا کرد، یکی از خطوط تلویزیون **الجزیره** به این رابطه خدشه وارد کرد.

آینده **الجزیره** با تمام رفتارها و زوایای پیدا و پنهان آن در برخورد با رویدادهای مهم جهانی و به خصوص منطقه با توجه به رفتارهای تحریک‌آمیز و دوگانه و دوپهلوی آن بهبهانه شفاف‌سازی افکار و عقیده پان عربیسم **الجزیره** در برخورد با رویدادها، در منظر آگاهان چنان روشن به نظر نمی‌رسد؛ هرچند **الجزیره** توائسه است اعتماد و نظر طبقه عام مردم منطقه به خصوص اعراب را به خود جلب کند و با پخش گزارش‌های خبری و اخباری که به دلیل سانسور شدید دولت‌های عرب روزنه‌ای به خانه‌ها و تلویزیون‌های اعراب داشته باشد. همچنین **الجزیره** به عنوان رسانه‌ای از شرق و جهان دوم توائسه در بین رقبای قدرمند غربی خود جایگاهی مناسب پیدا کند، ولی باید اشاره کرد که رفتارهای خبرنگاران و مدیران **الجزیره** در برخورد نامناسب و خارج از عرف حرفه‌ای خود باعث کمرنگ شدن این اعتماد در بین بین‌گان خود در درازمدت و حتی میان مدت خواهد بود.

منابع:

- www.aftab.ir
- www.bbc.com
- www.democracynow.org
- www.google.com
- www.hamvatian.ir
- www.isna.ir
- www.jadidmedia.com
- www.nytimes.com
- www.politicaldogs.org

V V V

دفتر و خبرنگار دائم دارد. همچنین این شبکه تنها شبکه تلویزیونی عربی است که با مقام‌های اسرائیل مثل شیمون پرز و آریل شارون مصاحبه کرد.

دو حادثه مهم سبب شد آمریکایی‌ها سود زیادی از این تلویزیون ببرند. نخست دستگیری خالد شیخ محمد به عنوان طراح عملیات ۱۱ سپتامبر در پاکستان بود که خبرنگار **الجزیره** با موبایل روشن باعث شد زمینه ردبایی الکترونیکی محل وی فراهم شود و شناسایی گردد، و دیگر آنکه محل مصاحبه **الجزیره** با اسمه بن لادن توسط نیروهای آمریکا بمیاران شد.

این شبکه در دفاع از رژیم صدام و طالبان، پایدارترین و مستمرترین شبکه تلویزیونی بود. تنها خبرنگاری که پس از فتح کابل از افغانستان فرار کرد خبرنگار **الجزیره** بود. پس از سقوط صدام و کشف اسناد در اداره اطلاعات و استخبارات عراق نیز مدارکی دال بر دریافت مبالغی هنگفت از رژیم صدام از سوی مدیر قبلی این تلویزیون و دو خبرنگار آن یافت شد و مدیر این شبکه مجبور به استعفا گردید.

در ژوئیه ۲۰۰۳ این شبکه نواری را نشان داد که در آن صدام از پسران خود (عدی و قصی) به عنوان شهیدانی که در راه افتخار عراق کشته شدند تقدیر می‌کند. پخش مستقیم مصاحبه با افراد القاعده و نشان دادن چهره‌ای خشن از اسلام، تصاویر سر بریدن یک گروگان آمریکایی همراه با شعار الله اکبر، چهره‌ای خشن، غیرانسانی و ضداسلام را به نمایش درآورد که با اعتراض‌هایی از سوی مسلمانان مواجه شد.

سیاست **الجزیره** در مورد ایران

الجزیره از همان اغاز تأسیس دفتر تهران، غسان بن جدو را که خبرنگار BBC عربی در ایران بود به خدمت گرفت. او یک مسیحی مسلمان شده لبنانی بود و سعی در جلب اعتماد دولت ایران داشت، گزارش‌های مثبت را خود ارسال می‌کرد و گزارش‌های منفی را منسوب به گزارشگر قطری اعلام می‌کرد. **الجزیره** از همان ابتدا در برنامه‌های خود از «خلیج عربی» نام می‌برد (که درواقع یک آزمون حساسیت ایرانی‌ها بود) و در تمام تحلیل‌ها از صدام جانبداری می‌کرد و معتقد بود در حقیقت اسرائیل در این جنگ طرفدار ایران و دشمن عراق بوده است. بعد از مرگ صدام نیز تلاش کرد از او چهره‌ای ضدامریکالیستی، ضدآمریکایی و ضداسرائیلی بسازد تا جایی که فلسطینیان برای صدام تشیع جنازه نمادین به عنوان شهید برگزار کردند.

پوشش کمنگ سفر خاتمی، رئیس جمهور وقت، به عربستان و برجسته کردن مطالبی که توسط افراد عادی در مطبوعات ایران و عربستان نوشته می‌شد، در برنامه‌های خبری **الجزیره** از مواردی است که می‌توان ادعا کرد این شبکه در پی تیره کردن روابط ایران و عربستان بوده است.

همچنین ارائه تصویری طنزآمیز که در آن نشان می‌داد روحانیون ایران به کشتار مسلمانان در عراق بی‌توجه‌اند ولی در مورد جعل نام «خلیج فارس» بسیار حساسند و تهیه گزارش در مطرح می‌شد که نام اصلی خوزستان «عربستان» است و متعلق به ایران نبوده است (این گزارش‌ها زمینه یک بلوای قومی در خوزستان